

РЕШЕНИЕ

№ 6853

гр. София, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7154** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Началник група в ОПП-СДВР срещу Решение № 1274/17.03.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 1211/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 111 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-4332-025014/05.12.2022 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР.

С посоченото НП на Б. С. Ш. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че от констатациите в АУАН и НП безспорно се установява извършеното нарушение. Твърди се, че липсата на описание или неточно посочване на обстоятелство, свързано с извършеното нарушение, което не е елемент от обективна страна на изпълнителното деяние, не води до незаконосъобразност на издаденото НП, тъй като не нарушава правото на защита на наказаното лице. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителите. От техните показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 03.02.2022г., около 21:00ч. в [населено място], по [улица]Б. Ш. управлявал личния си лек автомобил „Тойота Рав 4“ с рег. № СА 8851 РС от [улица]с посока към [улица]с със служебно прекратена регистрация. При извършената проверка, полицейските служители спрели за проверка водача до № 15б и констатирали, че същият управлявал лекия автомобил със служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП регистрация на 02.02.2021 г. поради липса на ЗЗГО. Бил съставен АУАН № 207736/03.02.2022 г.

Въз основа на акта и с нарочно постановление на прокурор от СРП било образувано досъдебно производство № ЗМ 1041/2022г. по описа на 02 РУ - СДВР за извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК. В хода на разследването било извършена задълбочена проверка и били разпитани Б. Ш., актосъставителя и свидетеля по акта. Също така били изискани писмени доказателства, установяващи знанието на дееца, че е управлявал нерегистрирано МПС. С Постановление от 17.11.2022г. наблюдаващият прокурор прекратил досъдебното производство поради липса на престъпление и изпратил материалите и препис от постановлението за прекратяване на ОПП - СДВР и Б. Ш. за сведение.

Постановлението не е било обжалвано и въз основа на него било издадено Наказателно постановление № 22-4332-025014/05.12.2022 г.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП не отговаря на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в него не е посочена датата на установеното нарушение, поради което е отменил издаденото НП.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 23.03.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 03.04.2023 г. (вх. № 91454), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Решението на СРС е неправилно.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Те отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Касационният състав приема, че при издаването на НП не е допуснато съществено

процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на наказаното лице. Вярно е, че в същото не е отразена датата на извършеното нарушение, но тя се установява по безспорен начин от съставения АУАН, който е връчен лично на наказаното лице срещу подпис.

СРС е отменил НП единствено поради липсата на посочена дата на нарушението в НП, което не представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно. Наказаното лице е било наясно относно приетата от АНО дата на нарушението, а именно посочената в АУАН дата – 03.02.2022 г. Касационният състав приема, че правото на защита на лицето не е ограничено с непосочването на конкретна дата на извършване на нарушението в НП, до какъвто извод е достигнал СРС.

При така изложеното, изводите на въззивната инстанция са направени без конкретни мотиви и обсъждане на релевантните за спора факти, относими към спазването в пълнота на процесуалните правила и изискванията за съдържание на АУАН и НП по ЗАНН, касационната инстанция не е допустимо да постанови акт, в който за пръв път да обсъди тези изисквания, защото следва да установи за пръв път фактическа обстановка по делото, без да е инстанция по същество.

На основание чл. 220 от АПК, с който е въведена забрана касационната инстанция да прави фактически установявания, делото следва да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав, като спорът бъде разгледан по същество относно законосъобразността на АУАН и НП и съставомерността на установеното нарушение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1274/17.03.2023 г. по нахд № 1211/2023 г. на СРС, НО, 111 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.